

Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1892—93 at stille følgende Endringsforslag:

ad § 20, II, B. 2. (Landsover- samt Hof- og Stadsretten:

Til Medhjælp):

Summen 68,870 Kr. forhøjes med 2,500 Kr. til ..... 71,370 Kr.

J. Rellermann.

Eato Hansen.

Til Folketingets Finansudvalg.

27.

Justitsministeriet. København, den 21de Januar 1892

J en til Justitsministeriet indkommen Skrivelse har Justitiarius i den tgl. Viborgske Landsoverret under Henvisning til, at Rettens Arbejde paa Grund af Retsfagernes stigende Antal og deres stadige Forøgelse i Omfang er vokset betydeligt i de senere Aar, samt at flere af Rettens Assessorer for Tiden ere uarbejdsdygtige paa Grund af Sygdom, anholdt om, at der snarest maa blive truffet Foranstaltning til Afhjælpning af den herved opstaaede Trang til forøget Arbejdskraft. Justitiarius har i denne Henseende oplyst, at Antallet af de ved Retten optagne Sager i Aarene fra 1882 til 1891 efterhaanden er vokset fra 404 i 1882 til 497 i 1891, og at særlig Antallet af civile Sager — der gennemgaaende udtræve betydeligt større Arbejde af Retten end de kriminelle — er i stærk og stadig Stigning, idet de optagne civile Sagers Antal, der i Aarene 1882—88 gennemsnitlig udgjorde ca. 157, i 1889 steg til 174, i 1890 til 209 og i 1891 til 234 — altsaa i de sidste 3 Aar med ca. 33 pCt. — hvortil endvidere kommer, at Alterne i de civile Sager, navnlig paa Grund af Procedurens særlig ved Underretterne tiltagende Vidtløffighed, stadig vokse i Omfang, ligesom ogsaa Rettens Arbejde er blevet ikke lidet forøget som Følge af nyere Love, blandt andet Loven af 5te April 1888 om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel, der medfører, at de voterende alene for Erstatningsspørgsmaalets Skyld maa gennemløse et betydeligt Antal til Dels meget voluminøse Justitsager. Justitiarius har under Henvisning til disse Omstændigheder, der ere af den Bestaafenhed, at der ikke under den gældende Lovgivning kan ventes nogen Forbedring af Forholdene, idtalt, at de Forudsætninger, under hvilke Rettens Medlemsantal ved Lov 12te November 1862 normeredes, formentlig ikke længere ere til Stede.

Foruden disse Momenter af blivende Natur, der saa betydelig have forøget de Krav, der stilles til Rettens Medlemmer, har Justitiarius imidlertid endvidere fremhævet, at forskellige i den sidste Tid tilfældig sammenstødende Omstændigheder — idet dels en af Assessorerne i de sidste 3—4 Maanedre paa Grund af en endnu vedvarende Sygdom saa godt som slet ikke har kunnet deltage i Rettens Arbejder, dels tvende Justitsager af ganske usædvanligt Omfang i den nærmeste Fremtid ville lægge stærkt Beslag paa Medlemmernes Arbejdskraft, dels endelig flere af Assessorerne for Tiden ere angrebne af den over hele Landet herskende Sygdom, saa at det endog, for at Retten lovlig kunde sættes, har været nødvendigt at konstituere Justitssekretæren som Assessor — have medført, at Retten i Øjeblikket befinder sig i en ligefrem Modstilstand, der kræver hurtig Afhjælpning, idet det i modsat Fald vil være nødvendigt for Retten, for at søge de kriminelle Sager fremmede uden alt for føleligt Ophold, foreløbig at lægge saa godt som alle civile Sager til Side, hvorefter der imidlertid vil opstaa en Restance, som det vil være uoverkommeligt med Rettens ordinære Arbejdsstyrke at oparbejde. Justitiarius har i Henhold hertil anholdt om, at der i alt Fald ved Konstitution maa blive ansat en ekstraordinær Assessor, foreløbig paa 1 Aar.